

DECIZIA nr.5 din 2017
privind solutionarea contestatiei
formulata de **SC x SRL**,
inregistrata la D.G.R.F.P.B. sub nr. x/04.07.2016

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de catre Administratia Sector 2 a Finantelor Publice cu adresa nr. x/04.07.2016, inregistrata la D.G.R.F.P.B. sub nr. x/04.07.2016, cu privire la contestatia **SC x SRL** cu sediul in Bucuresti, Sector 2, x, avand CIF x.

Obiectul contestatiei, inregistrata la organul fiscal teritorial sub nr. x/03.06.2016, il constituie decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoane juridice nr. x/06.04.2016, emisa de Administratia Sector 2 a Finantelor Publice in baza raportului de inspectie fiscala nr. x/06.04.2016 si comunicate, prin semnare de primire la data de 18.04.2016, prin care organele fiscale au stabilit obligatii suplimentare reprezentand TVA neadmisa la deducere si respinsa la rambursare in suma de x lei.

Constatand ca, in speta, sunt intrunite conditiile prevazute de art. 268 alin. (1), art. 269 si art. 272 alin. (2) lit. (a) din Legea 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de **SC x SRL**.

Din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei s-au constatat urmatoarele:

I. Prin contestatia formulata **SC x SRL** solicita anularea deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. x/06.04.2016, emisa de Administratia Sector 2 a Finantelor Publice in baza raportului de inspectie fiscala nr. x/06.04.2016, prin care organele fiscale au respins la rambursare si au stabilit obligatii de plata suplimentare reprezentand TVA suplimentar de plata si respinsa la rambursare in suma de x lei reprezentand:

- x lei -TVA aferenta achizitiilor de servicii juridice de la x SCA;
- x lei- TVA aferenta serviciilor de inchiriere pentru sediul social;
- x lei – TVA aferenta serviciilor de contabilitate;
- x lei – TVA aferenta serviciilor de traducere, telefonie si internet;
- x lei – TVA inregistrata prin taxare inversa in legatura cu serviciile primite de la x din SUA constand in accesul la un domeniu de internet.

Contestatarul invoca, in esenta, urmatoarele motive:

Organele de inspectie fiscala au constatat ca societatea nu avea dreptul de deducere a TVA aferenta achizitiilor de bunuri/servicii efectuate in perioada 01.01.2014-31.12.2015, intrucat nu a efectuat livrari de bunuri/servicii in aceasta perioada.

Societatea arata ca desi nu a efectuat livrari de bunuri/servicii in aceasta perioada, aceasta a continuat activitatea sa economica realizand demersuri care sa conduca la realizarea acestora in viitor.

Activitatea sa economica a fost afectata de neexecutarea de catre SC x SA a contractului pe termen lung privind furnizarea de energie electrica incheiat cu **SC x SRL**. Denuntarea unilaterala a contractului de catre administratorul judiciar al SC x SA a adus dificultati financiare la nivelul societatii.

In perioada verificata activitatile economice au fost efectuate in scopul identificarii oportunitatilor de a relua livrarile de energie electrica, sens in care a apelat la serviciile juridice furnizate de societatea de avocatura x SCA.

De asemenea, societatea a realizat demersuri pentru reluarea activitatii de tranzactionare a energiei electrice depunand documentatia necesara la OPCOM.

Aceste demersuri s-au efectuat in scopul desfasurarii activitatii economice, respectiv in scopul livrarilor viitoare de energie electrica.

Avand in vedere interpretarea pe care CJUE o da notiunii de activitate economica si situatiile concrete in care dreptul de deducere a TVA este recunoscut si nu poate fi anulat, limitat, chiar daca achizitiile care au generat acea suma de TVA nu au dedus efectiv la livrari/prestari concrete.

In sustinere societatea invoca prevederile art.127 alin. (2), art.145 alin.(1) si alin.(2) din Codul fiscal si pct. 45, pct.67 alin.(1)-(5) din normele metodologice de aplicare, precum si jurisprudenta europeana in domeniul TVA pe care Romania s-a obligat sa o respecte.

II. Organele de inspectie fiscala din cadrul Administratiei Sector 2 a Finantelor Publice au efectuat o inspectie fiscala partiala la **SC x SRL**, perioada verificata in privinta taxei pe valoarea adaugata fiind 01.01.2014-31.12.2015 în vederea soluționării DNOR nr.x/22.01.2016 prin care a solicitat rambursarea TVA in suma de x lei.

Prin decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoane juridice nr. x/06.04.2016, emisa de Administratia Sector 2 a Finantelor Publice in baza raportului de inspectie fiscala nr. x/06.04.2016, prin care s-a stabilit o diferență suplimentară de TVA de x lei, ceea ce a condus la respingerea TVA solicitată la rambursare în sumă de x lei și la aprobarea la rambursare a sumei de x lei.

III. Luând în considerare constatările organului de inspecție fiscală, motivele prezentate de contestatara, documentele existente la dosarul cauzei precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, invocate de contestatara și de organele de inspecție fiscală, se rețin următoarele:

SC x SRL, inmatriculata la ORC sub nr.x, are ca obiect principal de activitate: cod CAEN 3514- comercializarea energiei electrice si inregistrata ca platitoare (in scopuri) de TVA din data de 11.03.2008.

Perioada verificata: 01.01.2014-31.12.2015.

Cauza supusa solutionarii este daca s-a respins corect la rambursare suma totala de x lei prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. x/06.04.2016, in conditiile in care argumentele si documentele anexate de societate la contestatia formulata nu sunt de natura sa modifice constatările organului de inspectie fiscala.

In fapt, potrivit constatarilor din raportul de inspectie fiscale nr. x/06.04.2016, in perioada verificata, SC x SRL a efectuat achizitii de bunuri si servicii, pentru care a inregistrat TVA deductibila in suma totala de x lei, care se compune din:

- x lei - servicii asistenta juridica;
- x lei - servicii financiar-contabile;
- x lei - servicii telefonie, internet, traduceri;
- x lei - servicii inchiriere sediu social;
- x lei - TVA inregistrata prin taxare inversa in legatura cu serviciile primite de la

x.

Organele de inspectie fiscala au respins la rambursare TVA in suma de x lei prin neacordarea dreptului de deducere a TVA aferenta achizitiilor efectuate, motivat de faptul ca societatea nu a justificat ca acestea sunt destinate realizarii de operatiuni taxabile, in

conformitate cu prevederile art. 145 alin. (2) din Codul fiscal si pct. 45 din Normele metodologice de aplicare.

In drept, potrivit art. 145 si art. 146 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, in vigoare pe perioada verificata:

"Art. 145. Sfera de aplicare a dreptului de deducere

(1) Dreptul de deducere ia nastere la momentul exigibilitatii taxei.

(2) **Orice persoana impozabila are dreptul sa deduca taxa aferenta achizitiilor, daca acestea sunt destinate utilizarii in folosul urmatoarelor operatiuni:**

a) operatiuni taxabile; [...].

(4) *In conditiile stabilite prin norme se acorda dreptul de deducere a taxei pentru achizitiile efectuate de o persoana impozabila inainte de inregistrarea acesteia in scopuri de TVA, conform art. 153."*

"Art. 146. Conditii de exercitare a dreptului de deducere

(1) **Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabila trebuie sa indeplineasca urmatoarele conditii:**

a) *pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său de către o persoană impozabilă, să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 155 [...]"*.

Conform pct. 45 din Normele metodologice aprobate prin H.G. nr. 44/2004, cu modificarile si completarile ulterioare, in vigoare pe perioada verificata:

"(1) În sensul art. 145 alin. (4) din Codul fiscal, orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa pentru achizițiile efectuate de aceasta înainte de înregistrarea acesteia în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, din momentul în care această persoană intenționează să desfășoare o activitate economică, cu condiția să nu se depășească perioada prevăzută la art. 147¹ alin. (2) din Codul fiscal. Intenția persoanei trebuie evaluată în baza elementelor obiective, cum ar fi faptul că aceasta începe să angajeze costuri și/sau să facă investiții pregătitoare necesare inițierii acestei activități economice."

Referitor la deductibilitatea TVA aferenta achizitiilor in raport de utilizarea acestora pentru operatiuni taxabile/scutite cu drept de deducere, se retin urmatoarele:

Potrivit art. 11 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal:

"La stabilirea sumei unui impozit sau unei taxe in intelesul prezentului cod, autoritatile fiscale pot sa nu ia in considerare o tranzactie care nu are un scop economic sau pot reincadra forma unei tranzactii pentru a reflecta continutul economic al tranzactiei".

Rezulta ca art. 11 alin. (1) din Codul fiscal consacra, la nivel de lege, **principiul prevalentei economicului asupra juridicului**, al realitatii economice, in baza caruia **autoritatile fiscale au dreptul** sa analizeze orice operatiune (tranzactie) nu numai din punct de vedere juridic, ci si din punct de vedere al **scopului economic urmarit** de contribuabil. In acest spirit, o tranzactie normala din punct de vedere juridic, poate sa nu fie luata in considerare sau sa fie reincadrata din punct de vedere economic, in scopul aplicarii legii fiscale.

Astfel, din punct de vedere al taxei pe valoarea adaugata, reglementarile fiscale permit, in circumstante anume determinate, deducerea acesteia *chiar si in situatia in care o persoana impozabila nu a fost inca inregistrata in scopuri de taxa*, cu conditia ca persoana in cauza sa-si dovedeasca intentia de a desfasura o activitate economica ce presupune realizarea de operatiuni taxabile, iar investitiile pregatitoare sunt necesare initierii acestei activitati economice. *A fortiori*, o persoana impozabila deja inregistrata in scopuri de TVA, are dreptul la deducere in aceeasi masura in care intentia de a desfasura activitatea

economica generatoare de operatiuni taxabile este sustinuta de dovezi obiective, din care rezulta ca achizitiile sunt destinate a fi utilizate in folosul tranzactiilor impozabile viitoare.

In acelasi sens pledeaza si dispozitiile art. 153 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, potrivit carora:

"Art. 153. - (1) Persoana impozabilă care are sediul activității economice în România și realizează sau intenționează să realizeze o activitate economică ce implică operațiuni taxabile și/sau scutite de taxa pe valoarea adăugată cu drept de deducere trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA la organul fiscal competent, denumită în continuare înregistrare normală în scopuri de taxă, după cum urmează: [...]".

Aceste prevederi se coroboreaza cu prevederile pct. 66 alin. (2) din Normele metodologice aprobate prin H.G. nr. 44/2004, cu modificarile si completarile ulterioare, care stabilesc ca:

"In aplicarea art. 153 alin. (1) din Codul fiscal, activitatea economica se considera ca fiind inceputa din momentul in care o persoana intentioneaza sa efectueze o astfel de activitate. Intentia persoanei trebuie apreciata in baza elementelor obiective, de exemplu, faptul ca aceasta incepe sa angajeze costuri si/sau sa faca investitii pregatitoare necesare initierii unei activitati economice".

Avand in vedere ca incepand cu data aderarii Romaniei la Uniunea Europeana, sunt luate in considerare si deciziile Curtii Europene de Justitie, in scopul aplicarii uniforme si respectarii aquis-ului comunitar in domeniul TVA, se retine ca jurisprudenta comunitara recunoaste statelor membre dreptul de a solicita dovezi pentru demonstrarea dreptului de deducere al taxei pe valoarea adaugata, dupa cum reiese chiar din prevederile pct. 45 alin. (6) din Normele metodologice anterior citate.

Astfel, la paragr. 23 si 24 din cazul C-110/94 Inzo si paragr. 24 din cazul C-268/83 Rompelman, Curtea a stabilit ca **este obligatia persoanei care solicita deducerea taxei pe valoarea adaugata sa demonstreze ca sunt indeplinite toate conditiile legale pentru acordarea deducerii** si art. 4 din Directiva a VI-a (in prezent, Directiva 112/2006/CE) nu impiedica **autoritatile fiscale sa solicite dovezi obiective care sa sustina intentia declarata a persoanei in cauza de a desfasura activitate economica dand nastere la operatiuni taxabile**. In cazurile de fraudă sau de abuz, in care, de exemplu, persoana implicata, sub pretextul intentiei de a desfasura o anumita activitate economica, de fapt cu intentia de a obtine bunuri proprii pentru care se poate obtine o deducere, autoritatea fiscala poate cere replata sumelor retroactiv pe baza faptului ca acele deduceri au fost efectuate pe declaratii false.

Totodata, potrivit jurisprudentei Curtii Europene de Justitie, persoana impozabila ce actioneaza ca atare are dreptul sa deduca TVA pentru bunuri ce i-au fost livrate sau pentru servicii care i-au fost prestate in scopul realizarii unui proces investitional, si pe care a intentionat sa le foloseasca in cadrul operatiunilor taxabile. Dreptul de deducere **ramane dobandit cand, din motive de circumstanta ce nu depind de vointa sa, persoana impozabila nu s-a folosit niciodata de bunurile si serviciile achizitionate in scopul realizarii de operatiuni taxabile.**

Prin urmare, persoanele impozabile au dreptul sa-si deduca taxa pe valoarea adaugata aferenta achizitiilor de bunuri si servicii numai daca sunt indeplinite doua conditii cumulative, si anume: achizitiile sunt destinate utilizarii in folosul operatiunilor taxabile si au la baza facturi care contin obligatoriu toate informatiile necesare stabilirii dreptului de deducere. In aceste conditii, pentru a dovedi ca serviciile achizitionate sunt utilizate, intr-adevar, in folosul operatiunii taxabile, persoana impozabila este obligata nu numai sa detina factura in care este inscrisa taxa pe valoarea adaugata deductibila, ci sa si

demonstreze ca serviciile facturate au fost prestate efectiv in folosul operatiunii taxabile respective.

Totodata, din jurisprudenta comunitara in materie reiese ca exercitarea dreptului de deducere a TVA de catre persoanele impozabile nu trebuie confundata cu justificarea (demonstrarea) exercitarii acestui drept in cadrul controalelor fiscale ulterioare, statele membre avand suficienta putere de a solicita persoanelor impozabile dovezi obiective care sa sustina intentia declarata a acestora de a desfasura activitati economice care dau dreptul la deducere, simpla prezentare a unor documente neputand asigura exercitarea netulburata a dreptului de deducere de catre contribuabili.

In speta, organele de inspectie fiscala au stabilit ca SC x SRL nu indeplineste conditiile de rambursare a TVA pentru achizitiile efectuate in perioada supusa verificarii, pe motiv ca societatea nu a prezentat nicio dovada obiectiva din care sa rezulte utilizarea acestora pentru desfasurarea unei activitati taxabile, respectiv tranzactii cu energie electrica.

Organele de inspectie fiscala au constatat ca, in perioada 01.01.2014-31.12.2015, SC x SRL a inregistrat TVA aferenta serviciilor juridice si servicii destinate functionarii sediului social (utilitati, inchiriere, contabilitate), in conditiile in care nu a avut personal angajat si nu a desfasurat nicio activitate.

Din constatările prezentate in raportul de inspectie fiscala si din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, raportat la sustinerile contestatarei se retin urmatoarele:

SC x SRL a prezentat urmatoarele documente:

- scrisoarea de angajament nr. x/26.05.2014 incheiata intre SC x SRL si x SRL (denumite in continuare, impreuna „x”) in calitate de client, cu SCA x, in calitate de prestator de servicii juridice furnizate de Grupul x (adica toate birourile care apartin retelei x), aplicabila tuturor serviciilor juridice prestate incepand din data de 01.05.2014;

- facturi emise de SCA x insotite de anexe care cuprind serviciile juridice prestate, prezentand spre exemplificare tabele pentru luna august 2014 ce cuprind valori ce se refera la serviciile prestate catre „x”, fara a rezulta serviciile si fara a se putea identifica cuantumul TVA aferenta serviciilor alocate societatii contestatarei;

- licenta de furnizare a energiei electrice nr.x/27.03.2008 eliberata in 11.03.2010 Societatii Comerciale x SRL;

- adresa nr.3363/20.07.2012 emisa de x Societate profesionala de reorganizare si lichidare prin care SC x SA in calitate de producator vanzator si x SRL (in prezent SC x SRL) in calitate de cumparator (cesionar al cantitatii de x GWh/an calendaristic in baza contractului de vanzare-cumparare energie electrica nr.x din data de 14.01.2004 cu modificarile ulterioare si a Conventiei) au inregistrat contractul de vanzare-cumparare energie electrica nr.x din data de 08.04.2008 astfel cum a fost modificat prin acte aditionale – prin care in temeiul dispozitiilor art.86 (1) din Legea nr.85/2006 privind procedura insolventei, denunta in mod expres Conventia si contractul de vanzare cumparare energie electrica nr.x incepand cu 01.08.2012;

- adresele nr.x/02.02.2016, nr.x/26.01.2016 si nr.x/21.01.2016 inregistrate de SC x SRL la ANRE (anexa nr.2 la RIF) din care reiese ca nu a efectuat tranzactii cu energie electrica pe parcursul anului 2015.

Urmare explicatiilor solicitate de inspectia fiscala, in vederea clarificarii unor aspecte legate de activitatea societatii in perioada supusa verificarii, modul in care s-a materializat intentia de a realiza operatiuni taxabile, masura in care serviciile achizitionate sunt in folosul operatiunilor taxabile si prezentarea dovezilor obiective privind intentia de realizare a operatiunilor cu drept de deducere, prin raspunsul la solicitarea de informatii x/07.03.2016, administratorului societatii aduce urmatoarele precizari:

„Activitatea SC x SRL in perioada ianuarie 2014-decembrie 2015 a constat in mentinerea calitatii ei de furnizor de energie electrica pentru a fi gata sa incheie in orice moment acele tranzactii care ar permite societatii sa realizeze profit din vanzarea de energie electrica. Demersurile in vederea anularii abuzive a rezilierii abuzive a rezilierii contractului de furnizare energie electrica pe care il avea incheiat cu SC x SA si care ar fi trebuit onorat/derulat pana in 2018 fac parte din aceasta activitate.(...)”

Referitor la intentia societatii la solicitarea de informatii x/07.03.2016, administratorul societatii precizeaza:

„Avand in vedere situatia creata de actiunile in justitie, compania nu a putut gasi in perioada 2014-2015 tranzactii care sa-i aduca profituri fara risc, contracarand potentialul profit.”

Referitor la modul in care s-au materializat serviciile achizitionate in folosul operatiunilor sale taxabile administratorul societatii precizeaza:

„Compania continua sa identifice potentialele oportunitati de afaceri si sa isi mentina calitatea de furnizor de energie electrica pentru tranzactii viitoare.”

In ceea ce priveste cererile societatii contestatare avand ca obiect plata de catre SC x SA a despagubirilor pentru masura administratorului judiciar de denuntare a contractului de vanzare cumparare energie electrica x, ce fac obiectul dosarului inregistrat la Tribunalul Bucuresti sub nr. x/2012, din informatiile publicate pe portalul instantelor de judecata, se retine ca acestea au fost respinse.

Avand in vedere cele mai sus prezentate nu pot fi retinute argumentele contestatarei din urmatoarele considerente:

Simpla contractare si achizitie a unor servicii de catre o societate comerciala ***nu este suficienta*** pentru a demonstra ca acestea sunt in beneficiul societatii si au scopul de a realiza operatiuni taxabile, asa cum eronat sustine contestatoarea, intrucat, intr-o atare ipoteza, ar fi suficienta doar indeplinirea conditiei prevazuta de art. 146 din Codul fiscal (detinerea documentului justificativ) pentru ca o persoana impozabila sa-si poata deduce imediat, integral si nelimitat taxa aferenta achizitiilor, de vreme ce are prevazut in obiectul de activitate desfasurarea de operatiuni taxabile din punct de vedere al TVA. Or, o asemenea ipoteza ar lipsi de orice efecte juridice dispozitiile art. 145 alin. (2) teza intai din Codul fiscal, care conditioneaza in mod evident deductibilitatea taxei aferente achizitiilor de alocarea lor unor destinatii precise, anume stabilite de lege, prin folosirea sintagmei "**daca acestea sunt destinate utilizarii in folosul urmatoarelor operatiuni** (...)." Dimpotriva, prin utilizarea acestei sintagme, legiuitorul a dorit sa intareasca ***legatura directa si imediata care trebuie sa existe intre achizitii si utilizarea lor propriu-zisa, respectiv ca scopul acestor achizitii sa fie subordonat utilizarii in folosul operatiunilor impozabile*** pentru care legea prevede drept de deducere si in beneficiul persoanei impozabile.

Prin contestatia formulata, contestatoarea SC x SRL reclama dreptul de deducere pentru sumele facturate in cadrul achizitiilor efectuate si de rambursare a TVA, in conditiile in care acestea sunt aferente serviciilor juridice si serviciilor destinate functionarii societatii, respectiv servicii contabile, servicii de inchiriere si utilitati aferente sediului social, fara a depune in sustinerea cauzei niciun document sau in scris neanalizat de inspectia fiscala si care sa-i probeze afirmatiile.

Sustinerile contestatarei SC x SRL sunt contrazise cu documentele existente la dosarul cauzei si de explicatiile prezentate in timpul inspectiei fiscale, intrucat:

1. In perioada 01.01.2014-31.12.2015 a dedus TVA aferenta serviciilor de inchiriere sediu social, contabilitate, traduceri, asistenta juridica, servicii telefonie, internet, fara a desfasura o activitate economica.

Or, pentru a beneficia de exercitarea imediata si integrala a dreptului de deducere aferent achizitiilor efectuate, contribuabilii trebuie sa demonstreze autoritatilor fiscale, cu dovezi obiective, ca intentioneaza sa desfasoare o activitate economica, respectiv cu inscrisuri care sa dovedeasca actiunile concrete intreprinse in vederea materializarii intentiei si nu prin simple afirmatii "procausa."

Simpla infiintare a unei societati nu reprezinta criteriu privind acordarea dreptului de deducere a TVA aferenta achizitiilor inregistrate, cu atat mai mult cu cat, pe perioada verificata in cadrul societatii nu exista niciun salariat.

2. In ceea ce priveste sumele facturate de SCA x in baza scrisorii de angajament nr. x/26.05.2014 incheiate (TVA x lei) reprezentand servicii juridice nu fac dovada ca au fost prestate numai in numele sau, in conditiile in care in anexa aferenta lunii august 2014 serviciile nu sunt prezentate separat pentru SC x SRL si SC x SRL.

Toate precizarile facute de reprezentantul societatii fac referire la demersurile intreprinse impotriva masurii administratorului judiciar de denuntare a contractului de vanzare-cumparare energie electrica incheiat cu SC x SA, prin intermediul SCA x fara a prezenta nici in timpul inspectiei fiscale si nici in sustinerea contestatiei documente care sa demonstreze ca aceste cheltuieli sunt aferente realizarii de venituri impozabile ori a intentiei de a le realiza.

Or, potrivit dispozitiilor legale mai sus citate, pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabila trebuie sa dovedesca faptul ca achizitiile au fost efectuate in folosul operatiunilor sale taxabile ori sa justifice intentia de a desfasura in viitor vreo activitate economica.

Se retine faptul ca, nici in sustinerea contestatiei, SC x SRL nu depune niciun document care sa contrazica aspectele constatate de inspectia fiscala referitoare la necesitatea si oportunitatea achizitiilor efectuate, respectiv documente prin care sa demonstreze ca serviciile facturate au fost **in beneficiul societatii contestatare**, desi potrivit art.269 alin. (1) si art.276 din Codul de procedura fiscala, aprobat prin Legea nr. 207/20.07.2015 avea aceasta posibilitate.

Mai mult, din toate actiunile intreprinse si din afirmatiile facute, respectiv denuntarea conventiei si a contractului de vanzare cumparare energie electrica incheiate cu x SA, nu rezulta ca societatea intentioneaza sa realizeze venituri, potrivit sustinerilor din contestatie.

Se retine ca legislatia fiscala recunoaste dreptul persoanelor impozabile la deducerea taxei aferente achizitiilor de bunuri si servicii realizate in folosul operatiunilor taxabile viitoare, ceea ce implica existenta unui decalaj intre momentul deducerii si momentul colectarii taxei, sub conditia ca persoana impozabila respectiva sa prezinte dovezi obiective care sa-i sustina intentia declarata de a realiza in viitor operatiunile taxabile mentionate.

Cata vreme, asa cum reiese si din notele explicative prezentate in timpul inspectiei fiscale societatea nu prezinta documente care sa dovedeasca caracterul deductibil al sumelor facturate de furnizor, sustinerile contestatarei privind dreptul de deducere a TVA aferenta acestora sunt *simple afirmatii pro-causa* ce nu pot fi retinute in solutionarea favorabila a cauzei.

Se reține, totodată, că sarcina probei nu implică un drept al contestatarei, ci un imperativ al interesului personal al acestuia care invocă o pretenție în cadrul căii administrative de atac, neprobarea cererii afirmate determinând respingerea contestației.

In consecinta, urmeaza a se respinge ca neintemeiata si nesustinuta cu documente contestatia SC x SRL pentru TVA neacceptata la deducere in suma de x lei.

Pentru considerentele aratate mai sus si in temeiul art. 11 art. 145, art. 146 si art. 153 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, pct. 45 si pct. 66 din Normele metodologice date in aplicarea Titlului VI din Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, art.269 alin. (1) si art.276 din Codul de procedura fiscala, aprobat prin Legea nr. 207/20.07.2015:

DECIDE

Respinge ca neintemeiata contestatia formulata de **SC x SRL** impotriva deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoane juridice nr. x/06.04.2016 emisa de organele fiscale din cadrul Administratiei sector 2 a Finantelor Publice pentru TVA respinsa la rambursare in suma de x lei.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata in termen de 6 luni de la data comunicarii la Tribunalul Bucuresti.